

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Han lopp ut för berget, och strypte på stunden några Ridlingar, som gingo i bet i början af dalen och hade alsintet at beställa med de öfriga. Anteligen kallades han de stridande Getterna; hwilka blifwet warse wäldsamheten, och stälde sig därför beredskap, at wederbörligen emottaga honom. Dtiltalte Wargen dem sålunda:

Jag kommer at bistå de förtrykta. Weter, minnå fåra Getter, at jag samjat mig med edra förfäder hwarigenom jag är berättigad, at innånga mig alla edra stridigheter. Jag har låsawat at taga ed i mit beskydd, och bibehålla hwar och en wid sin rättigheter. Detta wil jag ock redeligen hålla.

Getterne swarade: dina goda affigter, Her Warg, ha wi sedt på länge håll. Men om wå förfäder werfeligen warer så tokige, at hålla wå skap med dig, och om det är din alwarliga mening at beskydda oss; så bedje wi ödmjukligen, at du stelfer oss ifrån dig sjelf: å denna sidan ha wi sam nerligen det måsta beskydd af nöden. Men hwar wåra stridigheter betråffar; så wilje wi ej beswåra dig därmed: wi skole wål samjas.

Wargen, som märkte, at en stor hop Getter hwaribland ock woro någre ansenlige bockar, söndre sig från de andra, at anfalla honom, drog sig med fulla steg tillbaka, och ropade därwid: det äro utberliga djur, som så högt anse en liten stek; må jag icke lesa wå dāraf, om jag stiftar fred.

Getterne bråkte efter honom: leswe Wargen sin egen bekoftnad! Wi hafwe ej nödig en så wå Medlare.

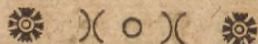
Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 19 Januarii 1760.

Witterlekar.

Dygden, trykt på alla sider,
Sade: jag skal innan kort
Gå ur detta landet bort.
Alt det onda, jag här lider,
Skal omsider ånda få.
Lasten skal en gång ej weta,
Hur de tysta orter hea,
Dit jag nu har årnat gå.

Dygden gjorde hwad hon sade,
Trådde ensam resan an,
Inga hinder för sig fan,
Tusend mil på ryggen lade,
För ån hon sig hwila gaf.
Ifrån, Dygdens trogna frände,
Omast denna Flitnad kånbe,
Hon och först fick nys dāraf.

Doch hon fäller intet modet,
Söker Dygden i des spår,
Hvilka ensam hon förstår.
Denna arten är i blodet,
Och förenar detta par.
Äran letar efter Dygden,
Kommer ändelig til den bygden,
Där den fåra wännen war.

Dygden häpna, då hon kände
Styrkan af sit wänns kapp band,
Jämwal i et främrat land:
Ach, nu har min ro sin ände,
Sade Dygden, gack, min wän,
I den stora werlden åter!
Ty om du mig ej förlåter;
Sinner afund of igen.

Nej, sad Äran, spar din möda;
Den fördublar mit begär,
At dig ständigt wara när.
Där du är, har jag min föda,
Och et nöge som är rent;
En bör wara bågges wilja;
Ingen ting skal kunna skilja,
Hwad naturen har förent.

Dygden här wid stilla tiger,
Slår sin bopål sakta ner.
Äran, när hon detta ser,
Wisar sig helt snabb och wiger;

Fäller

Fäller skog och språnger bärg,
Dygger slott och dem förgyller,
Landet med sit rop upfyller.
Dygden blygsamt skiftar färg.

Afund då hon saknar Dygden,
Mattas af alt mer och mer;
Men då hon omsider ser,
At och Äran rymt ur bygden;
Ingen fara, sade hon:
Dessa wänner säkert följas,
Och som Äran ej kan döljias,
Blit jag lyckelig spion.

Hon sig strax på resan gifwer.
Alla laster lysna på,
Huru resan wille gå.
Hon på högsta bärgen klifwer,
Ingen slit och möda spar,
Ligger noga til sit öra,
Och får ändelig se och höra,
Hur bestålsam Äran war.

Afund fram til Äran hinner,
Sade, ach, du arma Fru!
Huru dumt arbetar du?
Ty dit rökward gerna brinner,
Där det minsta oshan får.
Solgrand gör du bärgen lifa,
Ledrar måst för tistlar wita,
Ingen rätta wårdet får.

E 2

Dygd

Dygd och Åra blefwo håpna
 Öfwer denna afgrunds flaf,
 Och den låra hon dem gaf:
 Doch sig strax med mod bewåpna,
 Mod, som trotsar afunds magt.
 Aldrig hade afund wetat,
 Hwar han Dygden skul upletat,
 Om ej Åran detta sagt.

Öhrwall.

Tänkar om Jordbäfningar *.

Det lärer ej falla läsaren obehageligt, at jag wid detta tillfället yttrar mig om jordbäfningar, i anledning af den oro, hwari större delen af Sveriges inbyggare, natten emellan den 21 och 22 sistledne December, försattes. Til den ändan wil jag orda något om des särskillta art och bestaffenhet; och därjämte anföra de märkwärdigaste händelser i detta målet, som inom hundrade år tilldraget sig uppå jordklotet: händelser, som af ärskilliga, i synnerhet uti de Ängelska lärda Handlingar, Philosophical Transaction, finnas upptecknade och beskrifna: härwid skola jämnwäl några orsaker bifogas, hwaraf de naturkunnige, tid efter annan, sökt at förklara denna ej mindre undransvärda, än förfärliga händelse. Med jordbäfningar förstår man gemenligen hästiga anstötter, darr- eller skakningar af

* Dessa införas med all möjlig förbindelse, och fortsätningen wäntas med första, då Författaren täfles och namngifwa sig.

af någon ansenlig del på jorden, härrörande af naturliga orsaker *, och beledsagade med et buller, ej olikt åskedunder, och ofta med utbrytande watten, eld, rök och wind, m. m.

Desse förskräckelige naturens händelser har man af ålder delat, efter sättet af skakningen, uti tvåan- ne slag, nämligen uti darningar eller stötter och puffar: hwaraf de förra äro horizontele med omwärlade eller mot hwarandra utöfwade ryck- och swängningar, och kunna jämföras med de skakningar, hwilka förspörjas hos den, som anfåttas af frässan: men de sednare utöfwa sin werkan perpendiculart eller rätt up och ner, liknande et studande watten. Andre hafwa åter förökt antalet, och framgifwet trenne utmärkta slag. Det första kallas en bögelse (inclinatio), då jordens delar swänga

2

* Då jag nämner naturliga orsaker, uteslutes ingalunda den werkan, som himmelens och jordens Herre med rätta tillkommer: ty det står fast, at den Allsmågtige, som håller hela werlden i sin hand, och styrer hånne hwart han wil, som hafwer beredt och grundat jorden, ofta betjenar sig af de skapade tingen, at därmed antingen wäcka eller straffa en syndig werld, och således låter undertis den eld och watten, luft och jord, oförlifneligen nyttiga saker, blifwa et medel til des utöfwande stränga domar. Se widare här om uti Deuter. 32: v. 20, följ. 1 Reg. 9: v. 6, följ. 21: v. 29. Esa. 1: v. 20 och följ. 26: v. 16. 28: v. 26, 29. 29: v. 14, 15. 32: v. 9, 10. 42: v. 14, 15, 25. 45: v. 7. 47: v. 10, 11. 48: v. 13, 22. Jer. 11: v. 11. Baruchs 2: v. 57, 64, 7. Amos 3: v. 6. Mich. 1: v. 12. 2: v. 3.

ga sig Skäftals ifrån den ena sidan til den andra, hwarmedels håndt, at stora bärg blifwet ofta förstytade, och rusat mot hwarandra. Det andra är en stöt eller puff (pulsatio), då någon del af jorden häfwer sig up och ner, ej annorlunda än rörelsen af en pulsåder; och det tredje en darning (tremor), då jorden til någon del kastar sig och swäfwar, liksom en eldslåga. Förberörda handlingar lemna oss ymniga förråd af historier om jordbäfningar: i synnerhet omtalas en, som hände uti Oxford 1665, och finnes beskriwen af Doct. Wallis och Herr Boyle. Aderton år därefter timade därstädes åter en jordbäfning, hwilken finnes beskriwen af Herr Pigot: men den förfärligaste, som alla tiders historier weta at omtala, lärer utan twiswel vara den, som tilldrog sig uppå Sicilien år 1692 eller 3. Hela ön, (som är ungefärligen 40 Swenska mil i längden, och 30 i bredden, se Pfeffingers Geograph. Curios.) Skafades; och icke det allenast; utan Neapel och Malta hade därpå en ganska dryg känning. Hon war af det andra slaget, som ytrar sig uti en perpendicular stöt eller puff. Det war en omöglighet för någon människja i landet at stå på benen; och de, som lågo på marken, blefwo kastade ifrån den ena sidan til den andra, såsom en båt uppå brusande och swallande böljor. Höga murar sprungo några alnar ifrån sin grund, icke hwarom widare kan läsas uti Philosoph. Transl. N:o 207.

Skadan, som detta äfwenlyr förorsakade, war förskräckelig: nästan alla byar och bygningar i landet blefwo öfwerända kastade: femtio fyra stö-

re och mindre städer blefwo antingen förstörde, eller ganska illa medfarna. Har någon hört hårdare öden, än dem staden Catanåa utstod? En af de namnkunnigaste, älske och prägtigaste Städer uti Konungariket, et Residens för ärfwillige Monarcher, och et säte för witterhet och lärdom. Detta tillförene namnkunniga, men nu olyckliga Catanåa, hade största lätten i forgespelet. Anthon. Serrobita war på wägen dit, och en mil eller något mer där ifrån, då han blef warse et moln och mörker, som swäfwade öfwer Staden: ifrån bärgen Montgibello upstego ganska hästiga eldsflammar, som spridde sig rundt omkring: Hafwet begynte strax at bulra, och kasta sig i wågor; men dånet, som tilkom, war så fabeligt, efter beskrifningen, liksom alla stycken i werlden blifwet på en gång aflossade. Foglarne flugo förskräkte, och boskapen på fälten lupo hit och dit wrälände och råmande. Hans och deß kameraters hästar stadnade twärt af, barrade och skulwo, så at de woro nödsakade at stiga af: men de hade näpligen kommet ned på marken, förän de blefwo lyftade öfwer et par twärhänder ifrån jorden; och då de kastade sina ögon emot Catanåa, blefwo de, med yttersta häpenhet, intet annat warse, än et moln af rök och stoft uti lusten. Sit Bonajutur gör oss däröfver förwissade, at af 18914 inwånare, omkommo 18000. Samme Auctor har, i anledning af den uträkning, han gjordt öfwer landets inwånare, funnet, at, af 254900 människor, 60000 uti de större och mindre städer taget, wid detta be-

drösweliga tillfället, en ånda med förfräckelse. Se
Philosoph. Transact. N:o 202.

(Fortsättning en annan gång.)

Historiska Mögeligheter *.

Til Sveriges äldsta Slott och Kongasäten räknas et wid namn Aranäs, som legat uti Wester-Göthland, och Rinna Härad, wid sjön Wänern. Om detta Slott har en Disputation, som jag hörer, ej långesedan utkommet i Upsala, hwilken jag ej läst. Likwäl wägar jag fram med några gissningar, rörande belägenheten. Jag tänker, at Aranäs legat i Wester-Göthland, och Kinds Härad, wid Fri-Sjön. Orsakerna äro följande.

1. Utrar sig vår Högwördige Rhyzelius, at Tiden och Wänern hafwa så förändrat belägenheten wid Aranäs, at minsta teken ej synes efter Olaf Magni ståtliga beskrifning. Inga öfwerleswor ligga där wid Sjöstranden, som tala om Aranäs forna pragt och härligheter. Synas några sporr af de stora hus och starke murar? Utgör icke utsigten til Wänern, och nägre ljustige ångar och fruktbarande åkrar, hela härligheten? Om nu mit Aranäs ** stämmer bättre med Historien, och wisar prächtigare qwarleswor, har jag ju alla Stål på min sida.

2. Ar

* Denna lilla, men allför artiga, Beskrifning är så mycket tillförliteligare, som Författaren, Herr Vice-Rectorn, Magister Peter Lorens Enander, har den hedren, at nästan wara född Aranäsboe.

** Öfwersten, Herr Grefwe Lorens W. Creutz, är ägare af detta Säterie.

2. **Aranäs-Holm**, i Kinds Härad och Serdråga Pastorat beläget, är et Säteri, hwars Hertrar och forne Ägare flyttat Manbyggnaden ifrån fasta landet in på en holme. Således tyckes rätta namnet på Säteriet waret Aranäs eller Aranäs.

3. At detta Säteri waret i forna tider af en lysande beskaffenhet, eller et befäst och prunkande Slott, är af flera qwarleswor sadt öfwer alla twifwelsmål. Ty rundt omkring holmen, där Säteriet nu står, äro teken efter ansenliga stenbygggor uti sjön, som wid den sidan af holmen inunder sleswa landet är 12 eller 14 fot djup. Stenbyggorna ligga nu 2 til 3 fot under watnet: men N. D. ifrån Säteriet, ungefärligen 1000 alnar uti sjön, ligger en sandgrund, af 30 til 40 alnar i diametren, 2 til 3 fot under watnet, som folket däromkring än i dag kallar Slottet. Djupet i sjön rundt om denna grund är 5 til 6 eller 7 famnar. D. N. D. ifrån detta så kallade Slott, 2000 alnar wid lag, finnes, uti en blöt maäng, Hemmanet, Eneskulla tilhörig, en sten- och jordwall, som i gamla dagar blef kallad Skansen. Ifrån Säteriet synes i S. W. öfwer en sjerdingSwäg i längden, tydeliga teken til en landswäg, oagtat en ansenlig blåck- och timmerflog därstädes i sednare tider upkommet. Samme wäg sträcker sig i N. D. enligt ärfwilliga wedermålen uti Eneskuls och Klerhults hagar.

4. Skulle någon undra, hwarföre Ruderna efter Slottet på sandgrunden stå under watnet; så swaras efter gammal sägen, at hela Slottet Stål fördom sunket af jordbäfning, äfwen som teken til järn-

järnringar och spiror tillförene funnets i ofswannåms de sandgrund.

5. Tyckes gränsorten gifwa stälig mistanke, at et betydande Slott helre sökes i Kinds, än Kinnahärad. Kind och Mark utgjorde ju gränsen i flera hundratal mellan Sverige och Halland. Ho wet, om Kinnahus ej waret samma som detta Aranäs? Man torde framdeles få spaning om flera Slott i Marks Härad: men at detta Kinds Härad är mera bekant i Historien, än något annat af samma namn, är ingen twiswel underkastat. Jag sjunger til slut ur Rim-Chronican:

Tha samnade Hertugane bada,
Och foro in til landamärke
Med myckin macht och diger stärke
Tha hade the thar stampna låga.
The Danska fore andra wåga,
Och ligo wid kinna hus ena stund
Sedan foro The til Bogosund.

At Bogosund, eller Bogesund är det samma som Ulricåhamn, en liten stad wid Kinds Härad, där om twiflas inet.

Hwad Nytt i Staden?

Stads-Nyheter.

Följande Waror äro ifrån Götheborg utskippade År 1759.

76039 Skeppund 1 lispund 5 Marker Stångjärn. 1960 Skepp. 8 lisp. 4 Mark. Rjupjärn.

417 Skepp. 17 Mark. Spik. 106 Skepp. 11 lisp. 10 Mark. Järnplåtar. 593 Skepp. 2 lisp. 10 Mark. Stål. 157 Skepp. 3 lisp. Åun. 26760 Tolfster Bräder. 115 och en half Tunnor Bek. 709 Tunnor Tjåra. 151 Tunnor Cabeliau. 32423 och tre sjerdedels Tunnor Sill. 490 och en sjerdedels Tunnor rökt Sill.

Sill til inrikes Orter från Staden förpassade 18173 och tre sjerdedels Tunnor. Från Skärgården dito 17851 och sju ottendels Tunnor.

233 Fartyg til utrikes Orter i Westersjön, och 85 styck til dito i Östersjön afgångne.

Uti förledet är äro från Utrikes Orter, så från Öster- som Westersjön, hit ankomne 327 Fartyg. Underrättelse om Warorna kan icke meddelas, utom tillstånd af General-arrende Stora Sjötulskontoiuret i Stockholm.

Markegång i Halland för 1759.

Kronotionden.

	Silfvermynt Dal.	Dre.
En tunna hwete. = = = = =	13	7 $\frac{1}{2}$
En dito Råg. = = = = =	9	23 $\frac{2}{3}$
En dito Korn. = = = = =	8	18 $\frac{1}{2}$
En dito Hafra. = = = = =	5	5 $\frac{1}{2}$
En dito Blandsäd. = = = = =	6	15 $\frac{2}{3}$
En dito Ärtor. = = = = =	12	6 $\frac{1}{8}$
En dito Böner. = = = = =	9	14 $\frac{2}{3}$

Afraden

Ufraden eller jordeboks persedlarne.

	Silfvermynt	Dal.	Dre.
Et lispund Smör.	= = = = =	5	8
En tunna Råg.	= = = = =	10	10
En dito Korn.	= = = = =	9	3
En dito Hafra.	= = = = =	5	10
En dito Malt.	= = = = =	9	24
En dito Lär.	= = = = =	32	=

Den lilla skildnad uti priset emellan Råg och Korn wisar nogsamf, hvad miswärt uti förledet är blifwit på Kornet uti Halland.

Korta Stadsnyheter.

Kesande äro Hofjunkären och Håradshöfdingen Reutererona, bor hos Olof Westerling; äfwen Murgesällerne, Anders Fiedler, Gottlieb Gintes, Joh. Gottlieb Phillip, och Joh. Adam Pickel, logera hos Murgesällen Asman.

Den 26 Februarii är Terminen för Säfwebals Hårad's Winterting, hwilket hålles efter wanligheten uti landwetter.

Göteborgska Weyelcoursen.

Onsdagen, den 16 Jan.

London	- -	62	- -	Dal. R:mt.
Amsterdam	- -	56	- -	M:f R:mt.
Hamburg	- -	55 $\frac{3}{4}$	- -	M:f R:mt.
				Små

Små Ryrkotidningar.

Prädikanter. I Dittesången Adjunct. Herr Olof Lindman; i Högmessan Catecheta, Herr Mag. Gadda, och i Aftonsången Adjuncten, Herr Mag. Lars Nordblom.

Den 20 Februarii blir Dompredikan.

I Swenska Församlingen äro, ifrån den 11 til den 17 dennas, födde 3 Gosse- och 3 Flickobarn: Wigde Hökaren Nils Hanson Kellberg och Pigan Margareta Sandberg: Dödde 1 barn af slag.

I Kronhus-Församlingen födde 3 barn: och affledade Soldaten, Lars Åberg, är genom Förbjugg afgången, 62 år gammal.

Lårda Småsaker.

Den Cometen, som år 1617 war synlig, har wid påß 129 år til sin period; och fördenkui återkommet år 1145, 1403, 1532, 1661. Han wäntas med all säkerhet år 1790. Jämför Halleys Cometographia.

En Fabel om Törnerosen.

Flora hade tillverkat en hop blomor, och tokte om arbetet. En berömd hön för des Fönhet och fargornas pragt; en annan för de sammans mångfaldighet, den tredje för des förträffliga bygnadsfätt; den

den sjerde för bladen och deras konstiga wäfnad; den femte för des makalösa luft, och så vidare. Forteligen, ingen war i hennes tycke föragtelig.

Emedlertid fans ej någon enda blomma, som prä- lade med alla dessa fulkomligheter. Hon beslöt där- före at göra et rätt mästestycke, hwilket skulle ward försebt, om icke med alla, doch med de flesta Rö- och fulkomligheter. Men i symnerhet beslöt hon, at använda hela sin konst på luften, och förse denna blomman med en så lustig, som skulle utan åtskil- nad behaga alla.

Hon gjorde således sit utkast efter all möjlig wis- her; och sedan utkastet war billigadt, lade hon han- den wid werket, och si! där stod Rosen. Flora war ganska förnögd öfwer sit nya werk. Alla hån- nes Nymppher klappade med händerna til frögdete- ken, och uphöjde hennes magt och wishet i tusende sångstycken. Flora war så glädtig, at hon omöge- ligen kunde behålla sin glädje för sig allena. Hon kallade Jupiter, och wiste honom mästestycket. Hon tillade med nögdaste mine, at hon gifwet den- na blomman alla möjliga fulkomligheter, och at in- tet skulle där på fetas.

Jupiter yrade sit wälbehag för Rosen. I med- lertid feltes doch något, som borde genast ersättas: detta war nämligen sagt, innan törnen stuko fram på hela stjelen. Flora, som blef häröfwer bestört, inbillade sig nu at det sönaste af hennes händer's arbete, war redan fördärwad.

Men Jupiter, som såg in i hennes hjertas rö- relser, tiltalte hånne sålunda: Lär, min kära Flora,

at den största god- och fulkomlighet utan någon skar- het duger alsintet: hon är då intet annat, än en- faldighet: men blandad med måttelig skarphet blir hon wishet. Törnen ware et beskydd för Rosen, och försware hånne för alla wäldsamma försök.

Berger.

Et Impromptu.

Täcka Nymppher, täcka seder!

Wi Er tacke för den heber,

J bewisat logen här.

Brödren Nola aldrig glömma,

At i tacksamt minne gömma

All Er möda och besvär.

Rundgörelser.

Förleden Söndags uplästes i Domkyrkan här- städes en ny Publication, som Magistraten utfär- dat, angående nogare förtefning och billig upsyn på Resande. Alle, som i sina hus intaga någre gäster, älägges nu, wid et wite af 10 Dal. Smit, en länge prädikad Fyldighet, at gifwa Magistraten wid handen, så snart en eller flere resande sådt Hårbärge på längre eller kortare tid. Det är in- galunda nog, at selswe personerne nämnas: man wil och weta deras stånd, äfwen af hwad nation de äro, och hwarifrån de kommet, ja hwad deras handtering är. Bönder, barn och betjentur håri Staden, som resa i egna, Föräldrars eller Husbön- ders,

ders ärende, blifwa endast undantagne. Desjuto påläggas Gästgifwars och Afwars wid samma pligt at ej låta någon ofärd och oförpassad person få ha eller resetyg. Stadens Inwånare böra likaledes hwarken til in- eller utrikes Orter, utom resepass antråda någon resa.

Orsakerna til dessa, säkerligen goda, anstalter gärd på ut, at främja förtroendet och inre rörelsen, möda inhemskt Medborgares otilläteliga utflyttningar, at förekomma fleras mögeligen onda upfat, som hemligen uppehålla sig i Städer, och at hindra misfärdige personer, som oförpassade resa genom landsorterna, m. m.

Om verkställighet hos betjeningen swarar em Magistrens utgångna befalning, hoppas jag kunna hädanester fågna mine läsare med en hel titel om resande. Kunna och mine Spioner något uträtta, så säger jag rent ut, at Gästgifwars och Wårdar få hwarken slumra eller sofwa.

En prächtig Muss af gråwerk är funnen, och kan återfås af den, som intennar omständeligare beskrifning.

På Torsdag spelas en af Litini försärdigad Sång på Violin, och sjunges en dito. Golswen blifwa och til den tiden försedda med mattor.

Om flere täckas prämunerera, innan listan tryckes, angifwe de sig snarligen. Likaledes utgifwa med första titelblad med register på ämnen i följande ärgången.

Götheborgska Magasinet.

—
Lördagen, den 26 Januarii 1760.
—

Min Herre,

Då wi ej långesedan i et sällskap, med förundran, läste en stor Konungs utmärkta Fransiska Poesier, hwilka han sammansattat midt under Europaiska wapnebruket, och det så wäl, at de swärligen esterhärmas, än mindre öfwerträffas; prisade wi digtkonsten i almänhet lyckelig, at wärdas och upodlas af en så mästerlig penna. Ty fastän alla tider hafwa framallstrat sina snillen, som med nog framgång upbrukat konsten, så har det likwäl warer war ålder likasom förbehållet, at tillsäpa et alla tiders esterdom. Då Poesien tillföre icke utan af så store Herrar och Konungar blifwet utkastad, älskad och flyddad, kan den nu med ståt rådnas sit gyldene tidehwarf, under en Konunglig Poet, som återställer digtkonsten sina fordna behageligheter. Min Herre påminner sig, at wi under detta samtal sökte at upleta ur Historien, hwilke Monarcher för några 100 år sedan hellswe lagt handen wid Poesien, eller skrifwet verser. De äro snart, och utan